

ÖMRÜM BENİM BİR ALEVDİR

-değerli ağabeyim Beşir Ayvazoğlu'na özlemle-

acıların uzaklaştırdığı yerdeyim
ölümün uysallaştığı berzahta
gelmeni bekliyorum ama yanıma
aşk fetretlerinin canlandığı vezne
kendi telaşına kan bulaştırmada
yaşlıca bir sorgu güne doğmada

ölüm zevki taşıyor söz fidanı
unutulmuş şubatlar çok zor çıkmıştır
erken kaytarsa da yirmi sekizlerde
ben aşkın can suyuyum ezelden
lanet olsun sevginize ufkuza
benzeşen sesler gibi öykünen ünlem

vadilerde şiir satsam delidir denir
kırsam bir silahı orta yerinden
aşk yoksulluktur diye haykırsam
ve bir cehennemi tutup elinden
başka bir bahçenin son nihalinden
kavuşsam sana avunmak denir

söz tükenmiş evrenle sorunluyum
çok laf edilmektedir gevezeliktir artık
ben ne desem sayıklaşam aparılmakta
aynı gökyüzünden icazet aldığımız
anlam ustalarınca şiir kelimeye indirgenince
vuruldum bir başıma şiir ustalarınca

adınla besliyorum kelimeleri - -
özgür çağıldayan bir ırmağım ben
dağlar secde eder benimle ne hoş
kavuşur sevgiliye güllerden
özgür çağıldıyorum ama kırgınım
ömrüm benim bir alevdir

aynalar aşkımı saklayan geçit
gibi rikkatle kalbimi onaran ağaç
gölgeler terk ediş her an dünyevi
bir kısrak derinden vurgun yollara
suretim derelerde bir yeni yetme
ile göverdi çorak ülkede rilke